

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9534/2022
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Станковић, адвокат из ..., против тужене ББ из села ..., општина ..., са боравиштем у Републици ..., чији је пуномоћник у поступку по ревизији Новица Здравковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 438/22 од 24.03.2022. године, у седници одржаној 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 438/22 од 24.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 438/22 од 24.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 372/19 од 18.08.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле као законског наследника сада пок. ВВ и пок. ГГ, бивших из ..., и утврђено да је апсолутно ништав и да не производи правно дејство уговор о поклону непокретности закључен између сада пок. ГГ, бившег из ..., као поклонодавца с једне стране и тужене ББ из ..., Општина ..., као поклонопримца с друге стране, оверен код Основног суда у Сурдулици Ов.3 452/2014 од 15.08.2014. године, што је тужена дужна да призна и трпи, па је обавезана тужена да непокретну имовину која је предмет уговора – уписану у листу непокретности .. КО ... и то кат. парцела .. тзв. ..., која се састоји од пословне зграде бр. 1, корисне површине 2,54 ара, земљиште под зградом – објектом у површини од 2,54 ара и њиве треће класе у површини од 7,46 ара, преда тужилји у својину и државину, с тим да се на основу пресуде изрши промена података о власништву код надлежне Службе за катастар непокретности. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена тужба тужиле у делу којим је тражила да се Служби за катастар непокретности Владичин Хан наложи да по правноснажности пресуде изврши промену власништва у свом катастарском оперативном на тај начин што ће податке о власништву на непокретном имовинском која је предмет уговора о поклону овереног код Основног суда у Сурдулици Ов.3 бр.452/2014 од 15.08.2014. године, уписати у корист тужиле. Ставом

трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 148.200,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 438/22 од 24.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд налази да нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23 –др. закон).

Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости уговора о поклону непокретности (ближе описане у изреци нижестепних пресуда) закљученог између сада пок. сина тужиле као поклонодавца и његове ванбрачне супруге – овде тужене као поклонопримца овереног код Основног суда у Сурдулици Ов.3 452/2014 од 15.08.2014. године и обавезивање тужене да непокретну имовину која је предмет тог уговора преда тужиљи у својину и државину, с тим да се на основу пресуде изрши промена података о власништву код надлежне СКН јер се мотив – побуда (очекивање да ће закључити брак) због којег је учињен поклон није остварио с обзиром на то да је тужена била у браку са трећим лицем. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Питање мотива-побуде за закључење уговора о поклону и примена одговарајућег материјалног права зависи од утврђене стварне воље уговарача, а што је чињенично питање у сваком конкретном случају. Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Због тога је одлучено као у ставу првом изреке.

Предмет оцене од стране ревизијског суда нису били ревизијски наводи тужене да је вредност предмета спора 12.628.714,00 динара односно 107.500,00 ЕУР, на коју околност уз ревизију прилаже налаз и мишљење судског вештака од 17.05.2022.године, јер се на основу члана 33. став 3. ЗПП вредност предмета спора утврђује најкасније на главној расправи пре почетка расправљања о главној ствари.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о поклону поднета је 09.02.2015. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић